

Balada libertății noastre

Nicu Hăloiu

Balada libertății noastre
(în lumea lor)

Suntem crescuți de mici în legea fricii,
să nu furăm trandafiri de la vecin,
ne spuneau adeseori bunicii,
să ne-nchinăm mereu spunând "amin"!

Cu lanțuri grele ne-au legat la școală,
făcându-ne să fim toți concurenți,
să memorăm a lor cultură goală,
nicicum să nu rămânem repetenți!

Care-a putut, s-a dus la facultate,
să i se spele creierul și mai adânc,
curgea viața apoi, ca unsă, ca pe roate,
că aveau de unde-și alege câte-un prunc.

Ca nou născuți eram până la urmă,
pregătiți să fim slugi în lumea lor,
aceeași școală pentru cei din turmă,
să-i servim apoi cu slavă și onor!

Ne-au însămânțat pe toți cu-aceeași teamă,
de-a nu fii-n cercul lumii lor absenți
și ne-au făcut să fim eficienți,
de-a câștiga diplome și faimă!

Au făcut din noi eroi, câștigători
a te miri ce pietricele colorate,
din turmă suntem selectați de multe ori,
să ne alegem drumul către moarte!

Cu cât mai mult în școala lor, cu-atât mai bine
(un creier rafinat, se spală mai ușor),
suntem mai ieftini, din teama de rușine,
suntem eficienți în lumea lor!

Dacă vreodată vreunul izbutește
și iese din postura de robot,
lumea lor, îl ia și-l pedepsește,
văzut de ochiul care vede tot!

În lumea lor ni se vor da de toate,
cu condiția să nu-ncercăm a fi
și-avem cu toți, aceiași libertate,
suprema libertate de-a muri!

Din rândul nostru și-au ales ciobanii,
tot printre noi au pus și zurgălăii
fluturându-și în fața noastră banii,
și-au ales tot dintre noi, călăii!

Mâinile lor sunt mereu curate,
ca niște flori îngrijite-n glastre,
dacă pentru unii dintre noi vor moarte,
vor ucide folosind mâinile noastre!

Că fost-am infestați cu-această teamă
de a fi nimeni, nebăgați în seamă,
am fost crescuți pentru ceva "măreț":
de-a câștiga oricum, cu orice preț!

Democrația lor e-un termen prea profund,
nu-l putem cuprinde și nu vom înțelege
că suntem liberi și chiar putem alege
în lumea lor, de a muri oricând!